

ΜΥΘΟΙ ΚΑΙ ΔΟΞΑΣΙΕΣ

Συγκεντρώσαμε πληροφορίες από ομολογίες συγχωριανών μας μεγαλύτερης ηλικίας για μερικά απομεινάρια αποτυπωμένα από την φύση στην ίδια τη φύση που ο πανδαμάτωρ χρόνος δεν κατάφερε, παρά το όνομά του, να σβήσει.

Ότι όμως δεν κατάφερε να εξαλείψει ο χρόνος το κατάφερε η προχειρότητα της εύκολης λύσης του κρατικού μηχανισμού, και στο τέλος αυτής της παραγράφου θα εξηγήσουμε τι εννοούμε.

Λίγα από τα στοιχεία-σημάδια που αξιολογήσαμε στην φαντασία μας και με τις ελάχιστες ιστορικές και αρχαιολογικές γνώσεις μας τα εντάξαμε στην προϊστορία του τόπου μας.

Λίγα μέτρα από τη δυτική όχθη του χειμάρρου **"Καζαντζή"** ορθώνονται δυο μεγάλοι λόφοι, το

"Σαρλίκι"

και το

"Σαρλικούδι"

με τη γενική ονομασία όλης της λοφοσειράς

"

[Ζοντάν τεπέ](#)

".

Πρώτο στοιχείο-σημάδι

Στον μεγαλύτερο λόφο, το **"Σαρλίκι"** στην ανατολική του πλευρά και χαμηλά κοντά στους πρόποδες, υπήρχε μια μεγάλη στρογγυλή πέτρα που έμοιαζε με μεγάλο σφοντύλι. Το σφοντύλι είναι ένα εξάρτημα που έμπαινε στο κάτω μέρος του αδραχτιού για το γνέσιμο του μαλλιού ή του βαμβακιού σε κλωστή.

Αυτό το γιγάντιο σφοντύλι δέσποζε στην πλευρά του λόφου αιώνες ή και χιλιετίες.

Φαινόταν ότι ήταν έργο επεξεργασίας βράχου, είτε φυσικής (αεροδιαβρωτικής – υδατοδιαβρωτικής) είτε γιγαντανθρώπων .

Οι συγχωριανοί μας την αποκαλούσαν με δέος **"της Μάρως το σφοντύλι"** .

Είχαν φτιάξει με τη φαντασία τους και ένα μύθο για μια γιγαντογυναίκα που καθισμένη στην κορυφή του λόφου έγνεθε μαλλί για να υφάνει τα ρούχα του άντρα της και των πενήντα παιδιών της.

Δεύτερο στοιχείο-σημάδι

Σε μικρή απόσταση και λίγο χαμηλότερα από το σφοντύλι της Μάρως υπήρχε μια επίπεδη παραλληλόγραμμη πέτρα, αρκετά μεγάλη, πακτωμένη στο έδαφος με την επιφάνειά της ίση με αυτό. Επάνω της είχε τρία αποτυπώματα σε φυσικό μέγεθος.

Ένα γυμνό πέλμα ποδιού ανθρώπου, ένα πέλμα μικρού κατσικιού και ένα αποτύπωμα-βαθούλωμα χοντρού ραβδιού, <τζιουμάκας> βοσκού.

Οι παλαιοί αποκαλούσαν την πέτρα αυτή με το όνομα **"του τσιουμπάνη η πλή"**

Δηλαδή το αποτύπωμα, η οπλή του τσομπάνη και μαρτυρούσαν όπως μαρτύρησαν σ' αυτούς οι πρόγονοί τους και στους προγόνους τους οι προ πρόγονοί τους μεταφέροντας δοξασίες αιώνων, ότι στην πέτρα αυτή ξεκουράζονταν ο τσομπάνης άντρας της Μάρως στηριζόμενος στο ραβδί του και δίπλα του στέκονταν ένα κατσικάκι από το κοπάδι του που τον ακολουθούσε παντού και πάντα και ότι την εποχή εκείνη των γιγαντανθρώπων οι πέτρες και οι βράχοι ήταν μαλακοί, εύπλαστοι και γι' αυτό άφησε αποτυπώματα.

Τρίτο στοιχείο-σημάδι

Στον μικρότερο λόφο, το "Σαρλικούδι", στη δυτική πλευρά του και κοντά στη κορυφή υπάρχει μέχρι και σήμερα ένα μεγάλο υπόσκαφο, μια τεχνική σπηλιά με δυο διαμερίσματα, το ένα ανοιχτό από επάνω και το άλλο με θόλο. Λαξευμένα σκαλοπάτια λίγο πιο πάνω από τους πρόποδες του λόφου οδηγούν στην ιδιότυπη αυτή τεχνική σπηλιά που οι χωριανοί μας από παλιά την αποκαλούσαν **"φυλακή"**.

Το μνημείο αυτό, το μόνο που σώζεται, διέφερε από τα δύο πρώτα τα

οποία σήμερα δεν υπάρχουν, καταστράφηκαν από τις οβίδες των όλμων και των άλλων βλημάτων που έπεφταν στην περιοχή από τις εκπαιδευτικές βολές που πραγματοποιούσε ο στρατός στην περιοχή που την είχε χαρακτηρίσει αυθαίρετα και με το έτσι θέλω 'πεδίο βολής Βρυσικών'. Διέφερε λοιπόν από τα δύο πρώτα ως προς την κατασκευή.

Η λεγόμενη **"φυλακή"** ήταν τεχνικό έργο, ανθρώπινο κατασκεύασμα, ενώ τα άλλα δύο ήταν φυσικά, έργα της φύσης και του χρόνου.